

РЕШЕНИЕ

№ 4886

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2049** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от Е. И. Х., против Решение от 12.11.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 15387/2012 г. С решението е потвърдено издаденото от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция Наказателно постановление № 11010678/10.07.2012 г., с което на касатора, в качеството му на управител на „Фонд научни изследвания” - юридическо лице със седалище С., второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на образованието, младежта и науката е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 500 лева, на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция, за нарушаване изискването на чл. 35, ал. 2, т. 1 от Правилника на Фонд „Научни изследвания” (ПФНИ).

Недоволен от решението касаторът го дефинира като порочно, на всички, посочени в чл. 348 НПК касационни основания, като излага подробни доводи в жалбата и в допълнително представената писмена защита. В първото по делото съдебно заседание, чрез адвокат заявява, че поддържа жалбата и направените с нея доказателствени искания, по основателността на които касационният съд се произнесе с протоколни определения, приемайки приложените към жалбата писмени доказателства, както и

допълнително изисканите служебно.

Ответникът, посредством юриконсулт оспорва жалбата, като поддържа изложени в писмени бележки съображения.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, преценявайки решението като правилно.

В оспорваното решение е изложена следната фактическа обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение, № 11010768/18.04.2012 г. и в наказателното постановление, а именно.

Със Заповед № ФК-10-1524/13.12.2011 г. директорът на АДФИ е наредил служители на Агенцията да извършат проверка, с начало 19.12.2011 г., на финансите на Фонд „Научни изследвания“. Със Заповед № ФК-10-56/18.01.2012 г. срокът на проверката е удължен до 20.04.2012 г. Предмет на проверката е наличието (липсата) на последващ контрол върху всички сключени договори от Фонда. Констатирани са следните, релевантни за случая факти и обстоятелства.

На 07.12.2010 г. между Фонд „Научни изследвания“, представляван от касатора Е. И. Х. и Института по металознание, съоръжения и технологии „А.. А. Б.“ е сключен Анекс № 1, към Договор ДО 02-311/07.03.2008 г. С договора са били одобрени за финансирани два научни проекта, като за модул 2: „Изграждане на център за антитерористични интелигентни системи“ е предвидено финансиране в размер на 600 000 лева. С Анекса е изменен чл. 4 от договора, като за финансирането на модул 2 са определени 450 000 лева, вместо първоначално предвидените 600 000 лева. Към същия анекс е приложен и финансов план (чл. 4 от анекса), с който, като разходи за труд са предвидени 88 200 лева. Според актосъставителя и наказващия административен орган, с Анекс № 1/07.12.2010 г. касаторът е договорил задължение за Фонда, да заплати на изпълнителя Институт по металознание, съоръжения и технологии „А.. А. Б.“ възнаграждения на научния колектив – 88 200 лева, представляващи 58, 80 % от общото финансиране на етап II от проекта, вместо възнаграждение от 35 700 лева, което е 35 на сто от годишната цена на договора и процентът на което е определен с разпоредбата на чл. 35, ал. 2, т. 1 от ПФНИ, като по този начин е осъществил състава на административното нарушение по смисъла на чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за ДФИ.

Въззивният съд, в резултат на съдебното следствие е проверил обективно и пълно изложената в акта и в НП фактическа обстановка, достигайки до обоснования и мотивиран извод за законосъобразно ангажирана отговорност на санкционираното лице.

Санкционната разпоредба на чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗДФИ, нарушаването на която е вменено на касатора предвижда административно наказание „глоба”, в размери от 200 лева до 2 000 лева, за виновните длъжностни лица, както и лицата, които работят по граждански договори за управление и контрол, за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност, ако не е предвидено наказание в съответния нормативен акт. Нормата от „нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската или отчетната дейност”, която наказващият орган е приел за нарушена е тази на чл. 35, ал. 2, т. 1 от ПФНИ, със съдържание: „На членовете на научния колектив, спечелил конкурса, може да се изплаща възнаграждение в размер до 35 на сто от годишната цена на договора, когато поне една трета от състава на научния колектив са докторанти и/или млади учени”.

Доколкото касаторът Е. Х., като управител на Фонда е бил орган на управлението му (чл. 7 ПФНИ), с подписването на Анекс № 1/07.12.2010 г., неразделна част от който е и приетият финансов план той е осъществил от обективна и от субективна страна състава на изпълнителното деяние, определено с разпоредбата на чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗДФИ като административно нарушение. С подписването на този анекс е задължил Фонда да заплати парична сума за възнаграждение на членовете на научния колектив, в размер, по – голям от нормативно определение с чл. 35, ал. 2, т. 1 ПФНИ размер от 35 на сто от годишната цена на договора. Настоящият състав на касационната инстанция не споделя аргументите на пълномощника на касатора, за противното.

Несъмнено Правилникът на Фонд „Научни изследвания” е нормативен акт, по смисъла на санкционната норма на чл. 32, ал. 1, т. 1 ЗДФИ, както и по смисъла на чл. 75, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, защото е издаден (§ 1 от ЗР на ПФНИ) на основание § 3 от Заключителните разпоредби на Закона за насърчаване на научните изследвания. Правилникът, освен нормативен акт е и такъв, уреждащ бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност на Фонда, тъй като съдържа множество разпоредби в тази връзка (чл. 16, т. 4, чл. 12, т.т. 6, 7, 11, 12, 14, 15, 16).

Неоснователен е и доводът, че изплатената в нарушение на чл. 35, ал. 2, т. 1 ПФНИ сума е за трудови възнаграждения, поради което не попада под ограничението на цитираната норма. Сумата е изплатена като възнаграждение на научния колектив, натоварен с изпълнението на проекта и затова е без значение за процесния случай, как ръководителят на проекта или друго лице ще реши да я разпредели между отделните членове – дали като трудови възнаграждения по трудови договори, или като възнаграждения по договори за изработка (чл. чл. 258 и сл. 33Д).

Възражението на санкционираното лице, за това, че към датата на съставяне на АУАН са изтекли определените в чл. 34, ал. 2 ЗАНН процесуални срокове е разгледано от въззивния съд и е отхвърлено, като неоснователно. Касационната инстанция споделя мотивите на районния съд в тази връзка. Твърдението, че с постъпването във Фонда на писмо, вх. № 04190024/17.01.2011 г. от МФ, разгледано от постоянната комисия по чл. 5, ал. 1 ПЗДФИ (Решение № 123-5/01.03.2011 г.) са започнали да текат сроковете за съставяне на акт, не може да бъде споделено. Правилно е становището на районния съд, че давностните срокове за образуване на административнонаказателно производство в случаите по ал. 2 на чл. 34 ЗАНН, не започват от момента на образуване на проверката (от началото ѝ), а най – ранният момент за това е откриването на нарушителя и за най-ранна дата на откриването може да бъде приета датата на започване на тематичната проверка от органите на АДФИ - 19.12.2011 г.,

определена със Заповед № ФК-10-1524/13.12.2011 г. на директора на АДФИ.
Приложените по касационното дело, по искане на оспорващия писмени доказателства (справка) за сключените от него договори и анекси за цялата 2010 г. не са основание да бъде приета защитната му теза, че не е разполагал с физическа възможност да проверява детайлно всеки документ, който подписва. Това му твърдение впрочем е обсъдено и в решението на районния съд, чиито мотиви следва да бъдат споделени и в тази част.

В производството, свързано със съставянето на АУАН и в това по издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила, досежно правилното и законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. Като е достигнал до същите изводи, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.11.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, по НАХД № 15387/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.